

अहम अस्मि प्रथमञ्च तस्य । पूर्वम देवेभ्यो अभ्रतस्य नमिह ।
यो म ददति स ऽदेव भवह । अहम अन्नम अन्नम अदन्तमग्नि ।
पूर्वम अग्नेर अपि हत्यन्नम । यतौ हसते अहम उत्तरेसु ।
व्यतमस्य पसवस सुवम्भम । पस्यन्ति धिरह प्रचरन्ति पङ्क ।
वहम्यन्यम न वहम्यन्यम । अहम अन्नम वसम ऽच्यरमि ॥१॥
समनम अर्थम पर्येमि लुण्जत । को मम अन्नम मनुस्यो दयेत ।
परङ्के अन्नम निहितम लोक अेतत । विस्वैर देवैह पित्रिभर गुप्तम अन्नम
।

यद् अघते लुप्यते यत परोप्यते । सततमि स तनुर मे भवुव ।
महन्तौ चरु सङ्कद् दृग्धेन पप्रौ । द्विम च ष्चिन् ष्चिविम च सङ्कम
तत सम्पिबन्तो न मिनन्ति वेधसह । नैतद् भुयो भवति नो कनियह
॥२॥

अन्नम प्रनम अन्नम अपनम अहुह । अन्नम भ्र्युम तम उ विवतुम
अहुह ।

अन्नम ब्रह्मनो वरसम वदन्ति । अन्नम अहुह प्रवन्नम प्रवन्नम ।
मोघम अन्नम विन्दते अप्रयेतह । सत्यम ब्रविमि वध ऽत्स तस्य ।
नर्यमनम पुर्यति नो सभयम । केवलघो भवति केवलदि ।
अहम मेधह स्तनयन वर्सन्नस्मि । मम अदन्त्यहम अभ्यन्यन ॥३॥
अहगुम सदभ्रतो भवमि । महदित्य अधि सर्वे तपन्ति ओम ॥